

Anna Fenclová

Anna Fenclová, rodným jménem Anna Burianová, se narodila 12. listopadu 1933 v Plzni v tehdejší Československu Marii a Antonínovi Burianovým. Otec Antonín pracoval ve Škodových závodech a matka Marie byla žena v domácnosti.

Anna studovala v Obecné škole Protektorátu Čechy a Morava v Dýšině do svých jedenácti let. Od roku 1944 do roku 1947 navštěvovala Dívčí měšťanskou školu v Rokycanech. V posledním roce války si jednou týdně chodila s dětmi pro učení kolem řeky Klabavy Horomyslickým lesem. S tímto obdobím se pojí její vzpomínky na konec druhé světové války. Pamatuje si například některá hesla, jako „niva skáče“ nebo „zlatý klíč“, což byla hesla od lidí, kteří emigrovali do Anglie a dávali tak o sobě vědět, že jsou v pořádku. Jelikož se v té době přidával jeden ročník ZŠ, musela jít Anna ještě na jednoletý učební kurz (JUK). Poté začala studovat na Soukromé obchodní škole Konejlova, která byla na přelomu let 1947/1948 komunisty zrušena.

V letech 1949–1951 studovala Státní stenografickou školu.

Během svého života se naučila základy mnoha jazyků, jako například němčiny, ruštiny, francouzštiny a angličtiny. Anna si dohromady prošla dvěma zaměstnáními (včetně dvou mateřských dovolených). První pracovní zkušenosti získala ve Škodových závodech v Plzni, které byly později přejmenovány na Leninovy závody. Zde se podílela na činnostech sekretariátu podnikového ředitele, na řízení strojní výroby a mnohém dalším. Kromě toho se angažovala v divadelním souboru závodního klubu ROH Škodových závodů, kde působila v letech 1952–1955. Zahrála si zde například ve *Snu noci svatojánské* a *Strakonickém dudákově*. Další její oblíbené aktivity byly kupříkladu *Taneční soubor Sokola* a cvičení v Sokole. Jejím druhým zaměstnáním byla práce v prodejně nábytkářského průmyslu, kde pracovala od roku 1969 jako prodavačka a později i jako vedoucí prodejny. Pro tuto práci složila spousty kurzů a zkoušek.

Se svým partnerem Bořivojem Fenclem se seznámila na prvního máje na taneční zábavě. Později se jim narodily dvě děti. Po svatbě se přestěhovala s manželem na dva roky do rodinného domu a poté na statek Kumberk, kde žila až do roku 1992. S tímto statkem se pojí i její nejhrůznější zážitek života, a to požár z roku 1964, kde uhořely dvě děti. Anna Fenclová popisuje, že špatně prožívala invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 v Československu. Okolo 21. srpna 1968 se rodina vypravila do Rakouska, kde by i zůstali nebýt Annina tchána a její maminky, kteří žili v Československu.

Po roce 1989 byl statek Kumberk na základě restitucí navrácen synovci původního majitele Richardu Vykoukalovi a Anna se musela vystěhovat. Paní Fenclová též říká, že se zapojila i v období sametové revoluce, a to například cinkáním klíčů a zúčastňováním se na demonstracích. Do důchodu odešla v šedesáti letech, tedy v roce 1993, i přestože důchod pobírala již od roku 1990. Dnešní generaci by ráda vzkázala, aby se učila a užívala života.

